

สมพงษ์ อัครวิชัยปีติ 2553: แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง  
ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตจังหวัดชลบุรี  
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาอาชีวศึกษา) สาขาวิชาพัฒนาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา  
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์จินตนา กาญจนวิสุทธิ์, ค.อ.ค. 166 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับ  
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน  
ในเขตจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ  
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552  
จำนวน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้  
ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า (t-test) และ  
การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และใช้การทดสอบระหว่างคู่  
ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนในสังกัดสำนักงาน  
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตจังหวัดชลบุรี โดยรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า  
1) นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน  
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจด้าน  
สังคมและด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย  
สะสมต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อด้านสังคมและด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ  
ทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ 3) นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ  
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) นักเรียนที่มีมารดามีอาชีพต่างกัน รวมทั้งสถานภาพของบิดา-มารดา  
ต่างกัน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจด้านสังคมและด้านการประกอบอาชีพแตกต่าง  
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษา  
ต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียน  
ต่างกันมีแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสังคมและ  
การประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก